

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8660** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в ЗАНН вр. чл.208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба от И. О. Б., с адрес: С., [улица] ет.4, против Решение №2343/24.06.2022 г. по АНД №3468/2022 г. на СРС НО 10-и състав, с което е потвърден Електронен фиш Серия К №4503567, издаден от СДВР, с който на касатора е наложена глоба в размер на 400 лв. на основание чл.189 ал.4 вр. чл.182 ал.1 т.4 ЗДвП за извършено нарушение по чл.21 ал.1 ЗДвП.

В жалбата касаторът заявява, че не е доволен от така постановеното съдебно решение, поради което в законоустановения срок обжалва същото като противоречащо на приложимия закон. Излага доводи за нарушение на разпоредбата на чл.42 т.4 ЗАНН – липса на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Твърди, че административнонаказващият орган (АНО) е посочил грешни обстоятелства, а именно, че нарушението е извършено в границите на [населено място], а не в [населено място], както и че на посочения адрес бензиностанцията е Г., а не Петрол и О.. Сочи още, че е налице нарушение на чл.9 ал.1 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. поради разполагане на мобилното АТСС в частен имот, а не на участък от пътя. Моли за отмяна на първоинстанционното решение.

Ответникът СДВР жалба представя писмени бележки, в които изразява становище по неоснователността и недоказаността на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за отхвърляне на жалбата.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, в рамките на наведените от жалбоподателя касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218 ал.2 АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от легитимирана страна, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на контрол пред СРС е бил Електронен фиш Серия К № 4503567 (ЕФ), издаден от СДВР, с който на касатора е наложена глоба в размер на 400 лева на основание чл.182 ал.1 т.4 ЗДвП за извършено нарушение по чл.21 ал.1 ЗДвП, изразяващо се в управление на МПС в населено място с превишена скорост с 37 км/ч над максимално допустимата скорост от 50 км/ч. За да постанови обжалваното решение, въззивният съд е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че събраните по делото доказателства установяват по безспорен и категоричен начин, че е налице извършено административно нарушение по чл.21 ал.1 ЗДвП. Приел е, че ЕФ е издаден в съответствие с изискванията на чл.189 ал.4 ЗДвП, като фактическите признаци на извършеното нарушение са посочени в пълнота. Счел е, че мястото на извършване на нарушението е в достатъчна степен изяснено. Констатирал е, че превишението на скоростта е установено с годно техническо средство след приспадане на допустимата грешка от 3 км/ч, като установяването на нарушението с мобилно средство за видеоконтрол е възможно и допустимо съобразно разпоредбата на чл.189 ал.4 ЗДвП. Приел е, че правилно е определен субектът на отговорността съобразно правилото на чл.188 ал.1 ЗДвП, като жалбоподателят не се е възползвал от възможността по чл.189 ал.5 ЗДвП и не е предоставил в съответната териториална структура на МВР писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението. Изложил е мотиви, че представеният снимков материал съставлява годно доказателство за обстоятелствата, свързани с упражнения видеоконтрол, като е налице ясна връзка между процесния ЕФ и приложеното към него статично изображение. Направил е извод, че с поведението си жалбоподателят е нарушил нормата на чл.21 ал.1 ЗДвП, поради което и с оглед на стойността на констатираното превишение на скоростта законосъобразно е санкциониран на основание чл.182 ал.1 т.4 ЗДвП. Посочил е, че приложимото в случая наказание е определено от законодателя във фиксиран размер, поради което наложената глоба е правилно определена и не са налице основания за нейното изменение.

Така постановеното решение е правилно и законосъобразно. Липсват допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които да ограничават правото на защита на наказаното лице и да влияят върху съдържанието на съдебния акт. Липсва допуснато нарушение и на материалния закон, което да обуславя незаконосъобразност на крайните правни изводи на съда.

По същество в касационната жалба се повтарят по-голямата част от оплакванията във въззивната жалба, на които районният съд е дал подробен отговор в решението си, отхвърляйки ги като неоснователни. Мотивите му за това се споделят напълно от настоящия касационен състав и не следва да се преповтарят.

Правилно СРС е приел, че мястото на нарушение, посочено в ЕФ, попада в населено място – [населено място] срещу бензиностанция Г.. Същото се доказва от приетите по

делото писмени доказателства – писма от Агенция Пътна инфраструктура с вх. №93161/11.05.2022 г. (л. 55-57) и с вх. №97377/16.05.2022 г. (л. 58-59), от които се налага изводът за неоснователност на възражението на касатора за нарушение на разпоредбата на чл.42 т.4 ЗАНН, изразяващо се в грешно посочване от АНО на обстоятелствата при описание на нарушението.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е спазен чл.9 ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Цитираната разпоредба касае само временно разположените на участък от пътя АТСС, а в случая процесният уред за контрол е бил поставен в патрулен автомобил, в която хипотеза липсва специално изискване за позиционирането му. В този смисъл изложените от касатора оплаквания за неправилно разположение на мобилното АТСС, са неотнормирани.

С оглед изложеното настоящият касационен състав намира, че решението на СРС е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с данните по делото и материалния закон, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221 ал.2 АПК, Административен съд София град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №2343/24.06.2022 г. по АНД №3468/2022 г. на СРС НО 10-и състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.